

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
KANTON SARAJEVO
KANTONALNI SUD U SARAJEVU
BROJ: 09 0 U 015749 12 U
Sarajevo, 24.08.2015. godine

Kantonalni sud u Sarajevu i to sudija Aida Šabanović u upravnom sporu tužitelja Udruženje građana „Borba protiv korupcije Transparency International Bosna i Hercegovina“ Banja Luka ul. Gajeva br. 2, koga zastupa advokat
protiv tuženog Federalno ministarstvo za pitanja boraca i invalida odbrambeno oslobodilačkog rata Sarajevo, ul. Alipašina br. 41, u predmetu pristupa informacijama, radi nedonošenja rješenja po zahtjevu, dana 24.08.2015. godine donio je,

PRESUDU

Tužba se uvažava i nalaže tuženom da u roku od 30 dana od dana prijema ove presude postupi po Zakonu o slobodi pristupa informacijama Federacije Bosne i Hercegovine i riješi o zahtjevu tužitelja od 22.02.2012. godine.

Obrazloženje

Tužbom od 15.06.2012. godine tužitelj je pokrenuo upravni spor navodeći da je dana 22.02.2012. godine pozivajući se na Zakon o slobodi pristupa informacijama Federacije BiH, tuženom uputio zahtjev za pristup informacijama i zatražio dostavu određenih informacija koje su pod kontrolom tuženog i kako nije zaprimio nikakav odgovor od tuženog, da je dana 22.03.2012. godine uputio tuženom urgenciju, a nakon toga da se tužitelj zbog „šutnje uprave“ i kršenja Zakona o slobodi pristupa informacijama Federacije BiH i Zakona o upravnom postupku Federacije BiH, obratio Federalnom upravnom inspektoratu u cilju daljnjeg postupanja u smislu članova 10 i 20 Zakona o upravnim sporovima. U tužbi se dalje navodi da ni nadležna upravna inspekcija nije postupila po upućenom zahtjevu i da stoga tužitelj predlaže da sud u smislu člana 36 stav 4. Zakona o upravnim sporovima donese presudu kojom će tuženom naložiti donošenje odgovarajuće odluke po zahtjevu tužitelja za slobodan pristup informacijama i obavezati ga da tužitelju naknadi troškove postupka.

U odgovoru na tužbu tuženi ističe da tužiteljev zahtjev od 22.02.2012. godine nije zaprimio tuženi nego je, obzirom da je naslovljen na Vladu Federacije Bosne i Hercegovine, Federalno ministarstvo za pitanje boraca i invalida odbrambeno oslobodilačkog rata zahtjev zaprimljen u pisarni Vlade Federacije Bosne i Hercegovine i da je to vidljivo iz povratnice od 24.02.2012. godine koju je tužitelj priložio uz tužbu na kojoj se nalazi potpis zaposlenika pisarnice Vlade Federacije Bosne i Hercegovine, a da tuženom zahtjev nije proslijeđen. Dalje se navodi da je tuženi tužiteljev zahtjev kojim traži informacije za prvi put
zaprimio kao prilog akta Federalnog ministarstva pravde kojem se tužitelj fakove obratio u vezi sa dostavljanjem informacije od strane tuženog za isto lice
da je tuženi svojim aktom broj: 05-49-1851/12 odgovorio na zahtjev Federalnog ministarstva pravde navodeći da je primio anonimnu prijavu za da je
nezakoniti korisnik prava na porodičnu penziju, te da je u toku implementacija Zakona o provođenju kontrole zakonitosti korištenja prava iz oblasti boračko invalidske zaštite i da će i za to lice biti izvršena revizija. Ujedno je tuženi, kako se dalje navodi, obavijestio i da ne može dati lične podatke za to lice jer ga u tome spriječava Zakona o zaštiti ličnih podataka i Pravilnik tuženog o zaštiti ličnih podataka, prema kojem se podaci iz kadrovskih evidencija, podaci iz oblasti vojnih obaveza o braniocima i podaci o novčanim primanjima korisnika prava iz oblasti boračko invalidske zaštite mogu dati: nosiocima ličnih podataka, tužilaštvu, sudovima, Obavještajno sigurnosnoj agenciji Bosne i Hercegovine, Ministarstvu civilnih poslova Bosne i Hercegovine, Ministarstvu sigurnosti Bosne i Hercegovine i Ministarstvu vanjskih poslova Bosne i Hercegovine, a drugim organima i pravnim licima samo ako postoji saglasnost nosioca podataka. Dalje se u odgovoru na tužbu navodi da tužitelj nije podkrijepio

relevantnim dokazom tvrdnju da je tuženi ponovo akt zaprimo dana 26.03.2012. godine jer na dostavnici koja je dostavljena u prilogu žalbe nije vidljiv dio gdje se nalazi potpis zaposlenika zaduženog za prijem pošte i da zbog svega ovoga tuženi tužbu smatra prijevremenom obzirom da nisu ispunjeni svi konstitutivni elementi iz člana 10 i člana 20 Zakona o upravnim sporovima za podnošenje tužbe za šutnju administracije, te da obzirom na odredbu člana 8 Zakona o upravnim sporovima i da tužitelj podnosi tužhu zbog šutanja administracije zbog nedostavljanja informacije u vezi sa tuženi smatra da akt kojim se dostavljaju informacije za korisnika porodične invalidnine nije upravni akt iz člana 8 stav 2. Zakona i da se protiv njega ne može voditi upravni spor zbog nedostavljanja takvog akta, pa tuženi predlaže da sud tužbu odbaci kao prijevremenu i neosnovanu.

Shodno članovima 10 i 20 Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05) upravni spor se može pokrenuti i kada nadležni organ po zahtjevu stranke nije u roku od 30 dana ili u posebnim propisom određenom kraćem roku donio odgovarajući upravni akt u upravnom postupku, pod uslovom da se stranka prethodno pisano obratila nadležnoj upravnoj inspekciji koja u roku od 30 dana nije postupila po njenom zahtjevu.

U prilogu tužbe tužitelj je dostavio kopiju zahtjeva broj: 22-02 (1655) od 22.02.2012. godine koji je naslovljen na „Vlada Federacije Bosne i Hercegovine; Federalno ministarstvo za pitanja boraca i invalida odbrambeno-otadžbinskog rata“ i kojim traži informaciju da li ostvaruje mjesečnu penziju pod povoljnijim uslovima ... i kopiju povratnice koja je naslovljena kao i sam zahtjev od 22.02.2012. godine na kojoj u rubrici primalac i vrijeme prijema pošiljke stoji datum 24.02.2012. godine i nečitak potpis. Tužitelj je tužbi priložio i urgenciju sačinjenu dana 24.03.2012. godine kojom urgira postupanje tuženog po zahtjevu od 22.02.2012. godine i koja urgencija je kao i zahtjev naslovljena i uručena tuženom 26.03.2012. godine uz nečitak potpis primaoca. Tužbi je priložena i kopija zahtjeva tužitelja broj: 02-04 (1701) od 03.05.2012. godine upućenog Federalnom ministarstvu pravde, Upravni inspektorat kojim tužitelj traži vršenje inspekcijskog nadzora „zbog šutnje uprave“ i postupanje tuženog po tužiteljevom zahtjevu od 22.02.2012. godine. Ovaj zahtjev zaprimljen je, prema povratnici u spisu, kod Federalnog ministarstva pravde, Upravni inspektorat dana 07.05.2012.godine.

Imajući u vidu navedene zakonske odredbe i navode i priloge tužbe sud tužbu cijeni osnovanom.

Naime, tužitelj je u smislu Zakona o slobodi pristupa informacijama Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH" broj 32/01 i 6/11) podnio tuženom zahtjev za pristup informaciji kojom raspolaže tuženi, potom je urgirao postupanja tuženog po zahtjevu i pisano se obratio nadležnoj upravnoj inspekciji koja u roku od 30 dana nije postupila po tužiteljevom zahtjevu, a čime su u potpunosti ispunjene zakonske pretpostavke iz navedenih odredaba članova 10 i 20 Zakona o upravnim sporovima za podnošenje tužbe i pokretanje upravnog spora zbog „šutnje uprave“, te je sud na osnovu člana 36 stav 4 Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u izreci presude.

Prigovori tuženog vezani za naslovljavanje, dostavljanje i prijem zahtjeva tužitelja od 22.02.2012. godine su neosnovani stoga što je tuženi resorni organ Vlade Federacije Bosne i Hercegovine pa su u skladu sa tim i pravilno naslovljeni označeni zahtjev i urgencija tužitelja kao i povratnice uz koje su upućeni tuženom. Isto tako je neosnovan i prigovor tuženog vezan za prijemnu kancelariju Vlade Federacije Bosne i Hercegovine, proslijeđivanje primljenih pismena ministarstvima i slično jer i ako postoje takvi organizacioni propusti njih tuženi ne može stavljati na teret tužitelju. Navodi tuženog vezani za osnovanost tužiteljevog zahtjeva su bespredmetni obzirom da je tužitelj pokrenuo ovaj upravni spor zbog „šutnje uprave“, dakle upravo zbog tog što tuženi nije u zakonskom roku riješio po zahvu tužitelja za pristup informaciji.

SUDIJA
Aida Šabanović s.r.

POUKA: Protiv ove presude žalba nije dozvoljena.

